

[Finansministeren.]

højde uden at tage disse ting med ind i billedet.

Jeg må ud fra denne begrundelse indstille til det høje ting at stemme imod de to ændringsforslag, der er stillet udenfor betænkningen af det kommunistiske mindretal. Det drejer sig i begge tilfælde om, at man foreslår foranstaltninger, som man i og for sig kunne sige en hel del ting for, men som i begge tilfælde betyder en forringelse af statens finansielle stilling. Det ærede medlem har ikke anvist, hvorledes han ville dække den merudgift eller mindreindtægt, som hans forslag ville medføre, og derfor er der ingen bund i disse forslag. Jeg må af samme grund anbefale at stemme mod den af det ærede medlem foreslåede motive-rede dagsorden.

Jeg skal gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, som talte om de stigende forsvarsudgifter. Vi ved alle, at forsvarsbyrden er ved at blive større, end den før har været her i landet, og når det ærede medlem henførte dette til forpligtelser, som vi har påtaget os, har det jo, som det ærede medlem hr. Poul Møller rigtigt sagde, relation til Atlantpagten. Jeg synes derfor, det er rimeligt, at det en gang imellem bliver understreget, at når vi har sluttet os til Atlantpagten, er det, fordi vi mener bedre at kunne sikre vort lands forsvar, hvis en ulykkelig hændelse skulle indtræffe, ved at vi samarbejder med de andre vestlige magter. Jeg tror, at alle her i landet, også det ærede medlem og hans parti, hvis en sådan hændelse skulle indtræffe, bygger deres håb på den hjælp, vi i en sådan situation ville få fra de andre vestlige magter. Jeg synes, det er billigt at bygge sin forhåbning på andre landes hjælp, når man ikke selv vil yde sit bidrag til det fællesskab og den solidaritet med de andre magter, som pagten er udtryk for, og det ville være beklageligt, om agitatoriske fordele skulle kunne opnås i den politiske debat i Danmark på så billige standpunkter.

Jeg skal ligesom udvalgenes ærede ordfører anbefale at stemme for de i betænkningerne stillede ændringsforslag, at stemme imod de kommunistiske ændringsforslag udenfor betænkningerne og at stemme for lovforslagene ved tredje behandling.

H. C. Hansen: Jeg skylder at sige, at vi kan ikke stemme for den dagsorden, som det ærede medlem hr. Alfred Jensen har stillet forslag om. Vi har en aftale i de skatteudvalg, som har forhandlet; det ved det ærede medlem jo udmærket godt; det er ren propaganda, der skal laves her. Vi må stemme imod det forslag, som der er stillet.

Det ærede medlem hr. Gregersen synes jeg ikke svarede på det, han blev spurgt om. Nu ved jeg ikke: Er det ærede medlem i stand til selv at erindre, for hvor mange hundrede millioner kroner han og hans parti har stemt? Kan det ærede medlem huske det? Skal vi sige 2 000 millioner cirka? Mener det ærede medlem ikke så nogenlunde, det kan passe? Hvorfra vil det ærede medlem skaffe disse penge? Hvordan kan det ærede medlem føle sig tilpas ved at sidde som medlem i finansudvalget og diskutere de forskellige anliggender, der kommer frem der, og så have den opfattelse, at man ikke har stemt for en eneste rød øre af det? Er det da ikke en lidt ubehagelig stilling at være i? Jeg kan godt tænke mig, at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen ikke ville føle sig påvirket af det, men det ærede medlem hr. Gregersen? Det må være kedeligt!

Ordføreren (Edvard Sørensen): Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme mod den af kommunisterne foreslåede dagsorden.

Bertel Dahlgaard: Jeg ved ikke, hvilken hensigt det ærede medlem hr. Poul Møller og den højtærede finansminister har med de bemærkninger, de fremsatte angående det radikale venstres stilling. Navnlig forundrer det mig, at den højtærede finansminister kan tillade sig at fremsætte en uforskammethed som den, han fremsatte overfor mig og det radikale venstre med hensyn til de motiver, der ligger bagved vore militærpolitiske og udenrigspolitiske synspunkter. Jeg tænker mig, at de synspunkter, vi har med henblik på Danmarks fremtidige stilling, Danmarks risiko og fare, er blevet begrundet lige så godt, som den højtærede finansministers meninger er blevet begrundet. Jeg har aldrig klandret den højtærede finansminister eller flertallet her i salen for deres motiver; de må jo handle, som de mener det er rigtigt. Jeg mindes, at den